

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1. วิวัฒนาการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลของแผนพัฒนาเศรษฐกิจทำให้อุตสาหกรรมของประเทศเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้ต้องมีการพัฒนาตลาดทุน เพื่อสนองความต้องการเงินทุนของธุรกิจ

การพัฒนาตลาดทุนในประเทศไทยเริ่มแรกเป็นการประกอบกิจการโดยเอกชน โดยที่ทางการมิได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ ต่อมาทางการได้เข้าไปมีส่วนเพื่อก่อให้เกิดมีการสะสมทุนของภาคเอกชน โดยมีการวางแผนและออกกฎหมาย เพื่อความสงบเรียบร้อย และป้องกันผลประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้นต่อไปโดยให้เอกชนดำเนินการทางด้านตลาดทุนโดยลำพัง การตั้งตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2505 โดยกลุ่มนักธุรกิจเอกชน ตั้งตลาดหุ้นกรุงเทพ จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด และต่อมาได้เปลี่ยนเป็นบริษัทจำกัด ก่อนมีการจัดตั้งตลาดหุ้น ได้มีการจัดตั้งกิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์เมื่อปี 2496 ผู้ริเริ่มคือ บริษัทเบิร์ก จำกัด ซึ่งมี นายวิลลิส เฮสซาร์ เบิร์ก ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2496 ในระยะแรกบริษัทนี้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น หลังจากนั้นก็ได้มีการจัดตั้งบริษัทขึ้นดำเนินการในลักษณะนี้เพิ่มขึ้นคือ บริษัท ลีควมมิ่ง จำกัด ในปี 2502 ต่อมาในปี 2503 ได้มีกลุ่มเอกชนส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศตั้งสถาบันการเงินประเภท "บริษัทลงทุน" (Investment Manager Co.) ขึ้นดำเนินการในลักษณะกองทุนรวม (Mutual Fund) โดยใช้ชื่อว่ากองทุนรวมไทย (TIF) และต่อมาในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2505 กลุ่มอุตสาหกรรมเอกชนได้ร่วมกันจัดตั้งกิจการดำเนินงานในลักษณะตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้ชื่อว่า บริษัทตลาดหุ้นกรุงเทพ จำกัด (Bangkok Stock Exchange)¹

¹ศุภกรีย์ แก้วเจริญ, "การพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย", รายงานประจำเดือนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2 (พฤษภาคม 2519) : 150

ตลาดหุ้นกรุงเทพมีสมาชิก 50 คน เป็นสมาชิกที่มีภูมิลำเนาอยู่ภายในประเทศ 32 คน และต่างประเทศ 18 คน โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จดทะเบียน 5 บริษัทในวันเปิดทำการวันแรก และเพิ่มขึ้นเป็น 36 บริษัทในวันปิดกิจการเมื่อต้นปี 2518 เนื่องจากในขณะนั้นรัฐบาลยังไม่ไต่ถามมือเข้ามาเกี่ยวข้องกับควบคุมและให้สิทธิพิเศษแก่อย่างใดแก่บริษัทจดทะเบียน ผู้ลงทุนจึงได้รับการคุ้มครองแต่เพียงตลาดหุ้นบังคับให้บริษัทจดทะเบียนส่งสำเนาของบัญชีและงบกำไรขาดทุนที่ผ่านการรับรองของผู้สอบบัญชีแล้วให้กับตลาดหุ้น ส่วนการค้าขายที่ทองคำหลักทรัพย์ก่อนข้างจะผิดหวัง การซื้อขายทั้งสิ้นในปีแรกที่เปิดกิจการมีมูลค่าเพียง 16 ล้านบาท ปริมาณการซื้อขายเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ จนถึง 240 ล้านบาทในปี 2512 หลังจากนั้นก็ตกต่ำมากเหลือเพียง 40 และ 20 ล้านบาทต่อปี ด้วยเหตุที่การซื้อขายมีปริมาณน้อย ขาดการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ และขาดความสามารถที่จะชักจูงความร่วมมือจากภาคอุตสาหกรรมและจากประชาชน ทำให้ตลาดหุ้นกรุงเทพไม่เจริญ

ต้นปี พ.ศ. 2509 บริษัทสินดุคสาหกรรมไทย จำกัด ซึ่งเป็นกิจการในเครือของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด ก็ได้เริ่มดำเนินงาน หลังจากนั้นจึงมีบริษัทต่าง ๆ เปิดดำเนินงานเพิ่มขึ้นคือ บริษัท สยามเมริกันซีเคียวริตี้ จำกัด และ บริษัท เซค.แอนด์ อาร์ท. อินเวสเมนต์ แอนด์ คอนซัลเตนท์ จำกัด ดังนั้นก่อนมาปี พ.ศ. 2511 จึงมีบริษัทที่ประกอบกิจการกิจการนายหน้าและค้าหุ้นเพียง 5 ราย ต่อมาเมื่อมีการพัฒนาอุตสาหกรรมและมีการลงทุนมากขึ้น จำนวนหุ้นที่อยู่ในมือประชาชนทั่วจำนวนขึ้นตามลำดับ โดยมีทั้งบริษัทที่จดทะเบียนใหม่ และบริษัทในครอบครัวที่ขยายขอบเขตการถือหุ้นออกไป สถาบันที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์จึงได้เพิ่มขึ้นเรื่อยมา ซึ่งได้แก่ บริษัทเฮาส์แมน จำกัด บริษัท ไทยเบค อินเวสเมนต์เซอร์วิส จำกัด บริษัท แม็คแกฟฟรีย์ อินเวสต์เมนต์ แอสโซซิเอตส์ จำกัด และ บริษัทอามบุญ จำกัด เป็นต้น

นับตั้งแต่ได้มีการจัดตั้งตลาดหุ้นเป็นต้นมา การซื้อขายหุ้นเป็นไปอย่างไม่วางขวางนัก ประชาชนให้ความสนใจน้อย ประกอบกับบริษัทมหาชนมีไม่มาก ผู้ซื้อและผู้ขายจึงมักจะทำการติดต่อซื้อขายกันเองโดยไม่ผ่านตลาดหุ้นเสียเป็นส่วนมาก จึงเป็นผลให้การซื้อขายหุ้น

ที่ผ่านตลาดหุ้นไม่คิดดอกเบี้ยที่ควร ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านตลาดหุ้นกรุงเทพ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 ถึงปี พ.ศ. 2516 มีมูลค่าโดยเฉลี่ยไม่เกินปีละ 50 ล้านบาท คือมีมูลค่าการซื้อขายสูงสุดเท่ากับ 160 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2511 และมีมูลค่าการซื้อขายต่ำสุดเท่ากับ 26 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2507 การซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านตลาดหุ้นกรุงเทพตามที่กล่าวมานี้มากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์เป็นการซื้อขายหุ้นสามัญ ส่วนหุ้นกู้มีการซื้อขายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ตาราง 3.1

สถิติมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านตลาดหุ้นกรุงเทพ (2507 - 2516)

(ล้านบาท)

ปี	หุ้นทุน	หุ้นกู้	รวม
2507	25.6	0.5	26.1
2508	97.8	8.9	106.7
2509	70.8	2.1	72.3
2510	99.6	11.1	110.6
2511	136.8	23.3	160.1
2512	111.4	2.7	114.1
2513	40.7	5.0	45.7
2514	81.5	6.7	88.4
2515	26.7	86.7	113.0
2516	225.9	2.6	28.5

ที่มา : ส่วนวิจัยเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด

ธุรกิจการค้ำหุ้นนี้มีความเจริญรุ่งเรืองอยู่ระยะหนึ่ง คือเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2509 ถึง 2511 ซึ่งเป็นระยะที่ราคาหุ้นอยู่ในระดับสูง จากนั้นราคาหุ้นก็เริ่มลดลงอย่างรวดเร็ว ระหว่างปี พ.ศ. 2513 - 2514 ตลาดหุ้นมีสภาพซบเซามาก และราคาหุ้นก็ตกต่ำมากเช่นกัน จนทำให้ บริษัท เฮาส์แมน จำกัด และบริษัทสยามเมริกันซีเคียวริตี้ จำกัด ซึ่งเป็นนายหน้าและผู้การรายใหญ่ของเล็กกิจการไป กิจกรรมของตลาดหุ้นเหลือเพียงการซื้อขายหลักทรัพย์เล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2516 - 2517 การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหุ้นเงียบเหงามากแทบจะไม่มีหลักทรัพย์ให้ซื้อขายกันเลย กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยจึงมีนโยบายที่จะยุบตลาดหุ้นกรุงเทพเสียแล้วสร้างตลาดใหม่ขึ้นแทน¹

สำหรับธุรกิจหลักทรัพย์ด้านการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่นั้น จะเห็นได้ว่าก็ออกจำหน่ายหุ้นของบริษัทต่าง ๆ มาเป็นเวลานานแล้ว แต่การจำหน่ายหุ้นให้แก่ประชาชนทั่วไปเพิ่งจะได้กระทำกันอย่างจริงจังเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2511 บริษัทที่ดำเนินงานในด้านการจำหน่ายหลักทรัพย์ (Securities Underwriter Business) มักเป็นบริษัทขนาดใหญ่มีฐานะมั่นคง มีชื่อเสียงดี และประกอบทั้งธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ควบคู่กัน บริษัทผู้บุกเบิกในธุรกิจด้านนี้คือ บริษัทค้าหลักทรัพย์และลงทุน (TISCO) ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2512 หลังจากนั้นก็มีผู้สนใจเข้าดำเนินงานด้านนี้เพิ่มมากขึ้น อาทิเช่น บริษัทกรุงเทพชนาทร จำกัด (BFIT) และ บริษัทบางกอกโคโนมูระ อินเตอร์ เนชั่นแนล ซีเคียวริตี้ จำกัด เป็นต้น

บริษัทที่ดำเนินงานเฉพาะด้านธุรกิจหลักทรัพย์และมีบทบาทสำคัญในด้านการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ได้แก่ บริษัทเฮาส์แมน จำกัด บริษัทเบิร์ก จำกัด และ บริษัท แชน. แอนด์ อาร์.อินเวสเมนต์ แอนด์ คอนซิลเทนท์ จำกัด ผู้ประกอบการในตลาดหลักทรัพย์ออก

¹ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, "ตลาดหุ้น ธุรกิจหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ เอกสารทางวิชาการ เรื่อง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องในโอกาสวันเปิดตลาดหลักทรัพย์ (กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2518) หน้า 4.

ใหม่ที่สำคัญนอกจากบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ก็คือธนาคารพาณิชย์¹ เนื่องจากธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่มั่นคง มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักและไว้วางใจของประชาชนมากกว่าสถาบันการเงินอื่น ๆ ธนาคารพาณิชย์จึงเข้ามามีบทบาททั้งในด้านการจัดจำหน่ายและการค้าประกัน

เท่าที่ผ่านมา การเสนอขายหุ้นสำหรับตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่ยังไม่ได้รับความสำเร็จนัก ในปีหนึ่ง ๆ มีการเสนอขายเพียงไม่กี่ครั้งมูลค่าหุ้นรวม (ทั้งหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ และหุ้นกู้) มีไม่ถึงปีละ 100 ล้านบาท และมีอยู่หลายครั้งที่การเสนอขายหุ้นไม่ได้รับความสนใจ จึงไม่สามารถขายหุ้นได้ตามที่ต้องการ มีบางรายการที่ประสบความสำเร็จ เป็นเพราะว่าเจ้าของกิจการหรือคนรู้จักได้จองซื้อกันไปทั้งหมด ทั้งนี้เพราะว่ามหาชนยังไม่เข้าใจการซื้อขายหุ้น อีกทั้งไม่มีความเชื่อมั่นในบริษัท ผู้ออกหุ้น และยังมีนิยมการลงทุนในตลาดเงินทุนที่ไม่เป็นทางการ เช่น การซื้อที่ดิน การซื้อเพชร ซื้อทอง และอื่น ๆ

โดยสรุปแล้วอุปสรรคที่ขัดขวางต่อการเจริญเติบโตของตลาดหุ้นมีให้ เป็นตลาดที่เคลื่อนไหวช้ามาก

1. บริษัทต่าง ๆ ในประเทศไทยส่วนใหญ่มีลักษณะ เป็นบริษัทในครอบครัว ซึ่งไม่ต้องการให้ผู้อื่นเข้ามามีส่วนควบคุมการจัดกาและการบริหารงานด้วย นอกจากนั้นความต้องการใช้เงินทุนจากภายนอกก็น้อย เนื่องจากว่าพวกหุ้นส่วนมักมีชื่อเสียงดีพอที่จะยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์และจากแหล่งอื่น ๆ เช่นญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงได้โดยสะดวก
2. บริษัทในประเทศไทยส่วนมากมีขนาดเล็กไม่เหมาะที่จะใช้เงินทุนจากภายนอก ส่วนกิจการขนาดใหญ่ที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล ก็มักเป็นกิจการที่ลงทุนโดยชาวต่างประเทศทั้งหมด หรือเป็นบริษัทในเครือ หรือร่วมทุนการค้าด้วยซึ่งมักไม่ต้องการใช้เงินที่ระดมได้จากภายในประเทศ
3. บริษัทส่วนใหญ่มีจำนวนผู้ถือหุ้นน้อยราย ผู้ถือหุ้นมักจะเห็นว่า การถือหุ้นเป็นการถือทรัพย์สินโดยมีเงินปันผลเป็นรายได้ประจำ ดังนั้นผู้ถือหุ้นจึงพอใจที่จะไม่แบ่งส่วนของเจ้าของให้ผู้อื่น

¹Ibid.

4. การกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนและบริษัทรับอนุญาต เปิดเผยผลการดำเนินงานและฐานะการเงินทำให้บริษัทจดทะเบียนและบริษัทรับอนุญาตอยู่ในฐานะที่เสียประโยชน์ เช่น ทำให้ขาดความยืดหยุ่นในการทำบัญชีของบริษัท เพื่อผลประโยชน์ทางภาษีและการแข่งขัน

5. ประชาชนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการหลักทรัพย์ เนื่องจากยังมีการประชาสัมพันธ์ไม่กว้างขวาง ทำให้ตลาดหุ้นกรุงเทพขาดการสนับสนุนจากประชาชนและการซื้อการขายหุ้นก็ยังถือว่าเป็น เรื่องของคนมั่งมี

6. ความไม่เท่าเทียมกันในการเก็บภาษีทำให้การลงทุนในหุ้นไม่เป็นที่นิยม เพราะเงินที่ได้รับจากการถือหุ้นต้องเสียภาษี ขณะที่เงินได้จากดอกเบี้ยของเงินฝากธนาคารจากการซื้อขายที่ดิน และการให้กู้ยืมในตลาดที่ไม่มีระเบียบไม่ต้องเสียภาษี

7. ขาดการลงทุนโดยสถาบัน เป็นคนว่า การลงทุนจากเงินสะสมของลูกจ้างในภาคเอกชนในขณะที่เงินสะสมของข้าราชการก็ยังคงถูกเก็บไว้เป็นเงินคงคลังของรัฐบาล

8. การขาดการสนับสนุนจากรัฐบาล ทำให้ไม่มีแรงจูงใจต่อกิจการขนาดใหญ่ที่มีฐานะดี ในอันที่จะเข้าเป็นบริษัทจดทะเบียน เพื่อให้ผู้ลงทุนได้มีการซื้อขายในตลาดหุ้นกรุงเทพ

9. มีบริษัทสมาชิกตลาดหุ้นกรุงเทพหลายบริษัทที่ขาดความสนใจอย่างแท้จริง และขาดกำลังเงินในการซื้อขายหุ้น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) ทางด้านนโยบายตลาดหุ้น ตามแผนพัฒนาฉบับที่ 2 นี้ ได้กำหนดเป้าหมายในการสะสมเงินทุน ภาคเอกชนให้มากขึ้นเพื่อพัฒนาประเทศ รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาตลาดหุ้น ดังนั้นจึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจส่วนเอกชน สาขาสถาบันการเงินเมื่อปี พ.ศ. 2510 โดยมี นายสมหมาย สุนทระกุล เป็นประธาน และตกลงให้ธนาคารแห่งประเทศไทยว่าจ้าง ศาสตราจารย์ ชิคนีย์ เอ็ม. ร็อบบิ้นส์ ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ วิชาการเงินของมหาวิทยาลัยโคโลัมเบีย มาเป็นผู้เชี่ยวชาญช่วยวางโครงการพัฒนาตลาดหุ้น เมื่อปี พ.ศ. 2512 ศาสตราจารย์ ร็อบบิ้นส์ ได้เดินทางเข้ามาในประเทศไทย

ศึกษาและปรึกษาหารือกับบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนราชการและส่วนเอกชน เกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาตลาดเงินทุน รวบรวมเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ และเขียนรายงาน เรื่อง "A Capital Market in Thailand" ขึ้นเสนอต่อธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อเดือนเมษายน 2513 รายงานฉบับนี้ได้ชี้ให้เห็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญ ๆ ในการพัฒนาตลาดทุนของไทย ตลอดจนขอเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหานั้นและอุปสรรคเหล่านั้น พร้อมด้วยวิธีการที่สำคัญ ๆ ที่จะช่วยพัฒนาตลาดทุนภายในประเทศ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ก. อุปสรรคในการพัฒนาตลาดทุนของไทย¹

1. อุปสรรคจากอิทธิพลของสภาพสังคมและวัฒนธรรมทั่วไปของไทย เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่ไม่นิยมการเสี่ยง พอใจรายได้ที่สม่ำเสมอแม้ว่าจะน้อย และนิยมลงทุนในตลาดเงินทุนที่ไม่เป็นทางการ เช่น การให้กู้ และการลงทุนซื้อที่ดินหรือเครื่องประดับ เป็นต้น

2. อุปสรรคทางด้านคุณสมบัติและสถาบันในตลาดทุน ตลาดทุนในประเทศไทยยังขาดคุณสมบัติสำคัญ 3 ประการคือ ความคล่อง (Liquidity) ความเป็นระเบียบ (Orderliness) และความยุติธรรม (Fairness) ที่เห็นได้ชัดคือการขาดสภาพคล่อง เนื่องจากผู้ถือหุ้นยังไม่สามารถเปลี่ยนใบหุ้นเป็นเงินสดได้ในเวลาอันสมควร และสถาบันธำณัติพิเศษที่เป็นกลไกสำคัญในตลาดทุน ซึ่งได้แก่ ธนาคารลงทุน นายหน้า และผู้ค้า มีน้อยและเป็นของเอกชนทั้งหมด ไม่มีกฎหมายที่จะช่วยให้ตลาดทุนมีการดำเนินงานอย่างมีระเบียบ การขึ้นลงของราคาหลักทรัพย์ไปอย่างไม่ยุติธรรม ไม่ได้เป็นไปตามกลไกของราคา

3. อุปสรรคจากการที่ปริมาณหลักทรัพย์ที่คิดจะทำการซื้อขายกันได้มีอยู่ในจำนวนจำกัด เนื่องจากบริษัทที่ดำเนินงานในเมืองไทยเกือบทั้งหมดเป็นบริษัทในครอบครัว

4. อุปสรรคทางด้านความรู้เกี่ยวกับตลาดเงินทุน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตลาดเงินทุน และสถาบันการเงินต่าง ๆ ของประชาชนในประเทศไทยยังต่ำมาก ซึ่งปัญหานี้ปรากฏอยู่ทั่วไปในประเทศที่กำลังพัฒนา

¹Ibid, p.6

ข. ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ปัญหาในการพัฒนาตลาดทุนของไทย

1. การให้สิทธิประโยชน์ในค้ำภาษีแก่บริษัทมหาชน (Public Company) และผู้ถือหุ้นในบริษัทมหาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ถือหุ้นรายย่อย
2. การแก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้กฎหมายที่เหมาะสมสำหรับเป็นหลักในการดำเนินงานของบริษัทมหาชน
3. โครงการเพิ่มปริมาณอุปสงค์และอุปทานในหลักทรัพย์
4. มาตรการที่จะนำมาซึ่งมาตรการปฏิบัติบัญชีและการสอบบัญชีที่ดีขึ้น
5. การปรับปรุงการดำเนินงานของสถาบันในตลาดทุนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดหุ้น เพื่อช่วยการพัฒนาตลาดการเงิน
6. การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกแห่งสาธารณชน กำหนดให้สถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญในระบบการเงิน ซึ่งยังไม่มีกฎหมายควบคุมโดยเฉพาะ ให้เข้ามาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ทางการ

เพื่อกำเนินการให้มีการพัฒนาตลาดการเงินตามข้อเสนอแนะของ ศาสตราจารย์ ร็อบบิ้นส์ ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2512 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้จัดตั้ง "คณะกรรมการพัฒนาตลาดการเงิน" เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อวางพื้นฐานในการจัดตั้งตลาดทุนที่มั่นคงและเป็นระเบียบต่อไป

ในปี พ.ศ. 2513 เดือนกรกฎาคม ศาสตราจารย์ ร็อบบิ้นส์ ได้เดินทางมาประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาบททวนข้อเสนอแนะที่ได้เสนอไว้ในรายการ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยและหน่วยราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเข้าพบรัฐมนตรีบางท่านเพื่อชี้แจงข้อเสนอแนะและมาตรการในการพัฒนาตลาดทุน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลโดยตรง

นอกจากนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยยังได้ขอความคิดเห็นจากทางบ้านเอกชน โดยเฉพาะในวงการค้าหลักทรัพย์ เช่น สมาธิกตลาดหุ้นกรุงเทพ ผู้แทนจากบริษัทการเงิน

และค่าหลักทรัพย์ และผู้รับประกันชื่อหลักทรัพย์และนายธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

ในที่สุดธนาคารแห่งประเทศไทยได้เสนอแนะไปยังกระทรวงการคลังให้ตรา กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินต่าง ๆ ที่มีบทบาทในตลาดทุนเข้ามาอยู่ภายใต้กำกับและ ความคุมของทางรัฐบาลอย่างใกล้ชิด โดยมีหลักการให้สถาบันการเงินดำเนินงานอยู่ใน ขอบเขตที่เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายการเงินของประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ความคุ้มครองแก่ผลประโยชน์ของประชาชน

ปี พ.ศ. 2513 กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดตั้งตลาดหุ้นชั้นชุด หนึ่ง ประกอบด้วยบุคคลจากเอกชนทั้งหมด โดยมี นายสมหมาย สุนทระภูต เป็นประธาน และกรรมการอื่นอีก 6 คน ทำหน้าที่พิจารณาจัดตั้งตลาดหุ้นให้มีคุณลักษณะเหมาะสมที่จะได้รับ ใบอนุญาตจากทางราชการ ในระยะแรกได้มีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวางว่าควรจะเป็น ตลาดหุ้นแห่งใหม่ หรือจะปรับปรุงกิจการตลาดหุ้นกรุงเทพให้ดีขึ้น ซึ่งผลปรากฏว่า โครงสร้างและสถานะบริษัทยักษ์ของตลาดหุ้นกรุงเทพ ทำให้รัฐบาลไม่อาจจะตรากฎหมาย ขึ้นมาช่วยปรับปรุงกิจการได้

ในปลายปี พ.ศ. 2514 รัฐบาลเริ่มเข้าควบคุมการประกอบธุรกิจเงินทุนและ ธุรกิจหลักทรัพย์ โดยตรากฎหมายให้สถาบันทั้งหลายในตลาดเงินทุนเข้ามาอยู่ภายใต้การ กำกับ ดูแลของทางการ ภายใต้ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ซึ่งว่าด้วยการควบคุม กิจการค้ายา อันกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกแห่งสาธารณชน จากนั้น กระทรวงการคลังยังได้ประกาศกำหนดรายละเอียดและเงื่อนไขในการอนุญาตให้ประกอบ ธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2514 ต่อมาได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ว่าด้วยการจัดตั้งและการ ดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ ผลของการตรากฎหมายเหล่านี้จะเป็นกรอบที่ครอบคลุมการ ดำเนินงานของสถาบันต่าง ๆ ในตลาดเงินทุน ทำให้แนวโน้มในการพัฒนาของธุรกิจเงินทุน และธุรกิจหลักทรัพย์ เป็นไปภายในขอบเขตโครงสร้างและทิศทางที่ทางราชการกำหนดไว้

และปลายปี 2517 ได้มีการแก้ไขประมวลรัษฎากร มีสาระสำคัญโดยทั่วไปเพื่อส่งเสริมการระดมเงินออมมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ธนาคารแห่งประเทศไทยในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ทางการเงินและตัวแทนของกระทรวงการคลัง มีหน้าที่พิจารณาลักษณะและคุณสมบัติของบริษัทต่าง ๆ ที่ยื่นคำขอรับอนุญาต เพื่อประกอบธุรกิจเงินทุนและ/หรือธุรกิจหลักทรัพย์ แล้วเสนอให้กระทรวงการคลังออกใบอนุญาต บริษัทที่ได้รับอนุญาตครั้งแรก เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2516 มีจำนวน 28 ราย และจนกระทั่งถึงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2518 ปรากฏว่ามีบริษัทที่ได้รับอนุญาตรวมทั้งสิ้น 111 ราย ประกอบด้วยบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ 81 ราย บริษัทเงินทุน 17 ราย และบริษัทหลักทรัพย์ 13 ราย

2. วัตถุประสงค์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดให้ตลาดหลักทรัพย์มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการตลาดหลักทรัพย์ โดยไม่หวังผลกำไร และไม่นำผลกำไรมาแบ่งปันกันประกอบด้วยความซื่อสัตย์ เป็นบริษัทหลักทรัพย์ การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ จะกระทำได้เฉพาะหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์รับอนุญาต และโดยสมาชิกเท่านั้น และพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดให้ตลาดหลักทรัพย์มีสภาพเป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร (โดยมติของกรมการช่วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เช่าห้องในศูนย์การค้าสยามเป็นสถานที่ทำการ เมื่อเดือนมกราคม 2518) ตามพระราชบัญญัตินี้ตลาดหุ้นกรุงเทพต้องเลิกกิจการไปภายใน 9 เดือนนับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์ และพระราชบัญญัตินี้ได้ระบุมอบเขตวัตถุประสงค์ของตลาดหลักทรัพย์ไว้ดังนี้

1. จัดให้โลมา ถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินต่าง ๆ ครอบครอง เช่า หรือให้เช่า เช่าซื้อหรือให้เช่าซื้อ จำนวนหรือรับจำนวน ขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีอื่นใด ซึ่งสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์

2. กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินและลงทุนหาผลประโยชน์

ขั้นตอนในการจัดตั้งศาลากลางจังหวัดแห่งประเทศไทย โดยสรุปได้ดังนี้

1. คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการจำนวน 4 คนให้เป็นคณะกรรมการชั่วคราว และให้กรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ผู้จัดการชั่วคราว คณะกรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งนั้น จะแต่งตั้งจากราชการประจำได้ไม่เกิน 1 คน คณะกรรมการชั่วคราวชุดนี้ ประกอบด้วย นายไกรสร จาคิกวณิช เป็นกรรมการ นายวารี พงษ์เวช เป็นกรรมการ นายศุภกรีย์ แก้วเจริญ เป็นกรรมการ และ นายอามบุญ วนิกกุล เป็นกรรมการ
2. คณะกรรมการชั่วคราวกำหนดจำนวนสมาชิกและคัดเลือกสมาชิกด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี
3. คณะกรรมการชั่วคราวจัดให้มีการประชุมสมาชิกเพื่อเลือกตั้งสมาชิกจำนวน 4 คนเป็นกรรมการ ทั้งนี้ภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการชั่วคราว
4. คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการ 4 คน รวมกันกับกรรมการที่สมาชิกเลือกตั้ง (4 คน) เป็น "คณะกรรมการศาลากลางจังหวัดแห่งประเทศไทย" เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการต่อไป

ตามพระราชบัญญัติศาลากลางจังหวัดแห่งประเทศไทย กำหนดให้คณะกรรมการศาลากลางจังหวัดดูแลการดำเนินงานของศาลากลางจังหวัดและวางนโยบาย รวมถึงการกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับในเรื่องอื่น ๆ เช่น การกำหนดคุณสมบัติของสมาชิก พิจารณาให้หลักทรัพย์เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือรับอนุญาต การกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนหรือบริษัทรับอนุญาตเปิดเผยฐานะการเงินและผลกำไรการดำเนินงานของกิจการ

คณะกรรมการศาลากลางจังหวัดแห่งประเทศไทยมีจำนวน 9 คน ซึ่งประกอบด้วยกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง 4 คน กรรมการซึ่งสมาชิกเลือกตั้งอีก 4 คน ผู้จัดการ 1 คน ซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง 1 คน รวมเป็น 9 คน นอกจากคณะกรรมการศาลากลางจังหวัด 9 คนแล้ว ตามพระราชบัญญัติศาลากลางจังหวัดยังกำหนดให้มีคณะที่ปรึกษาเรียกว่า "คณะที่ปรึกษาเกี่ยวกับศาลากลางจังหวัดแห่งประเทศไทย" เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรี ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรี จำนวนไม่เกิน 7 คน

ในการบริหารจัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้จัดการต้องรับผิดชอบ
ต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ โดยได้รับความปรึกษาจากคณะที่ปรึกษาเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. สมาชิกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในระยะแรกมีสมาชิก 16 ราย ต่อมาเพิ่มสมาชิกเพิ่มเป็น 30 ราย สมาชิกจะต้อง
มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้คือ

1. เป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอำนาจให้ประกอบกิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์
ตามประกาศของกระทรวงการคลัง

2. มีฐานะการเงินมั่นคง และ

2.1 ไม่มียอดขาดทุนสะสมในบัญชีเกินกว่าร้อยละ 30 ของเงินกองทุน

2.2 มีอัตราส่วนระหว่างหนี้สินกับส่วนของผู้ถือหุ้นไม่สูงกว่าอัตราที่กำหนด

50 : 1 สำหรับบริษัทเงินทุน

50 : 1 สำหรับบริษัทหลักทรัพย์

3. มีสมรรถภาพในการบริหารงาน และมีความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ
สมาชิก เช่น มีฝ่ายจัดการที่มีประสิทธิภาพ นอกเหนือในกรณีที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์
ควบคู่กับธุรกิจอื่น ก็ควรมีแผนงานที่เกี่ยวกับธุรกิจหลักทรัพย์แยกต่างหากโดยเฉพาะ

4. ผู้บริหารงานมีประสบการณ์ในธุรกิจหลักทรัพย์พอสมควร

5. ไม่มีความสัมพันธ์ทางการเงินหรือการบริหารกับธนาคารพาณิชย์หรือกลุ่ม
ธุรกิจกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดมากจนอาจสามารถครอบงำการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ได้

สมาชิกต้องชำระค่าสมาชิก 200,000 บาท ในจำนวน 100,000 บาท จะถูก
ใช้เป็นการจ่ายค่าหุ้นของตลาดหลักทรัพย์จะไม่มีการคืนให้แก่สมาชิกไม่ว่ากรณีใด ๆ ส่วน
อีกจำนวน 100,000 บาทจะถือเป็นเงินสมทบกองทุนของตลาดหลักทรัพย์ซึ่งสมาชิกจะได้รับ
คืนในกรณีที่ลาออกหลังจากที่เป็นสมาชิกมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี นอกจากนี้สมาชิกจะต้อง
เสียค่าบำรุงเป็นรายเดือนและค่าบริการ นอกจากค่าสมาชิกแล้วยังต้องนำเงินสดหรือ

พันธบัตรของรัฐบาลหรือของรัฐวิสาหกิจซึ่งรัฐบาลค้ำประกันที่ปราศจากภาวะผูกพัน มาเป็นเงินประกันวางไว้กับตลาดหลักทรัพย์เพื่อเป็นหลักประกันข้อผูกพันทางการเงินที่สมาชิกมีต่อตลาดหลักทรัพย์ ตามที่กำหนด และสมาชิกจะต้องส่งรายงานและงบการเงินตามแบบที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด นอกจากนี้ของสมาชิกจะต้องกระทำแล้ว จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 และตามระเบียบข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมาชิกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1. บริษัทกรุงเทพธนชาทร จำกัด
2. บริษัท แชนค. แอนค อาร. อินเวสเม้นท์ แอนค คอนซัลแทนท์ จำกัด
3. บริษัทไทยเงินทุนพัฒนา จำกัด
4. บริษัทไฟแนนเซียนทรัสต์ จำกัด
5. บริษัทไทยโอเวอร์ซีทรัสต์ จำกัด
6. บริษัททวนธนกิจ จำกัด
7. บริษัทบุคคลิกการ เงินและค่าหลักทรัพย์ จำกัด
8. บริษัทบางกอกโนมูระ อินเทอร์เน็ตชั่นแนล ซีเคียวริตี้ จำกัด
9. บริษัทภัทรธนกิจ จำกัด
10. บริษัทลีแกวมิ่งทรัสต์ จำกัด
11. บริษัทสินเอเซีย จำกัด
12. บริษัทสินอุตสาหกรรมไทย จำกัด
13. บริษัทอินเทอร์เนชันแนลทรัสต์ แอนค ไฟแนนซ์ จำกัด
14. บริษัทอินเทอร์เนชันแนลไฟแนนซ์ แอนค คอนเซอรัแทนส์ จำกัด
15. บริษัทเอเชียไฟแนนซ์แอนคทรัสต์ จำกัด
16. บริษัทแอดคินชั่นเอนเตอร์ ไพร์ส จำกัด
17. บริษัทกรุงเทพโกลเเกียวธนากิจ จำกัด
18. บริษัทกรุงเทพอัยุทธยาการลงทุน จำกัด
19. บริษัทกาเซียไฟแนนซ์ จำกัด
20. บริษัทเจเนอรัลไฟแนนซ์ คอร์เปอเรชัน จำกัด
21. บริษัทตะวันออกฟานแนช จำกัด
22. บริษัทไทยค่าหลักทรัพย์ จำกัด
23. บริษัทไทย-มิทซูบิชิอินเวสต์เม้นท์ จำกัด
24. บริษัทนานาสินเชื่อ (ประเทศไทย) จำกัด

25. บริษัทพาราไฟแนนซ์ จำกัด
26. บริษัทมิตรไทย ซูเปอร์มาร์เก็ตไฟแนนซ์ แอนด์ อินเวสต์เมนท์ จำกัด
27. บริษัทยูเนียนลงทุนและค้าหลักทรัพย์ จำกัด
28. บริษัทร่วมเสริมกิจ จำกัด
29. บริษัทสหชนกิจไทย จำกัด
30. บริษัทอากเนย์ชนกิจ จำกัด

4. หลักทรัพย์จดทะเบียนและหลักทรัพย์รับอนุญาต

หลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้แก่หลักทรัพย์ซึ่งมีคุณสมบัติครบตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของตลาดหลักทรัพย์ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ซึ่งได้แก่

1. หุ้่นสามัญ หุ้่นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหุ้่น หรือใบสำคัญแสดงสิทธิในหุ้่นปันผล ชนิดระบุชื่อผู้ถือของบริษัจดทะเบียนหรือบริษัทรับอนุญาต

2. หุ้่นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิในหุ้่นกู้หรือใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหุ้่นกู้ของบริษัจดทะเบียนหรือบริษัทรับอนุญาต ทั้งนี้โดย

2.1 การออกหุ้่นกู้คงไม่ต่ำกว่าหุ้่นละ 100 บาท หรือคงไม่ต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด

2.2 การออกหุ้่นกู้หนึ่งครั้งมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 5 ล้านบาท

2.3 มีผู้ถือหุ้่นไม่ต่ำกว่า 25 ราย

2.4 กำหนดไถ่คืนเงินต้นไม่น้อยกว่า 3 ปี นับแต่วันที่ได้รับเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์อนุญาต

3. พันธบัตรรัฐบาล หุ้่นกู้ หรือพันธบัตรที่ออกโดยองค์การรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งกระทรวงการคลังกำกับเงินและดอกเบี้ย

4. เป็นตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการลงทุน

คุณสมบัติของบริษัจดทะเบียนที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดคือ

1. มีทุนจดทะเบียนสำหรับหุ้่นสามัญและชำระเต็มมูลค่าแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท

หุ้นสามัญทุกหุ้นจะต้องระบุชื่อผู้ถือ และมีมูลค่าตามราคาที่เราไว้หุ้นละ 100 บาท โดยมีจำนวนผู้ถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 250 ราย ผู้ถือหุ้นแต่ละรายต้องถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 5 ใน 1,000 ของหุ้นซึ่งชำระแล้วทั้งหมด และผู้ถือหุ้นเหล่านี้ต้องถือหุ้นรวมกันอยู่เป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นที่ชำระแล้ว

2. ลักษณะของการประการ จะต้องเป็นธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

3. เป็นกิจการที่ดำเนินมาแล้วและมีกำไรจากการดำเนินงานในช่วงปีที่ผ่านมาติดต่อกันอย่างน้อย 2 ปี

4. การโอนเปลี่ยนมือผู้ถือหุ้นกระทำได้โดยสะดวก

สำหรับหลักทรัพย์ของกิจการที่มีคุณสมบัติไม่ครบที่จะเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนได้ ตลาดหลักทรัพย์ยังกำหนดคุณสมบัติของบริษัทรับอนุญาต ดังต่อไปนี้คือ

1. มีทุนจดทะเบียน สำหรับหุ้นสามัญและชำระเต็มมูลค่าแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ล้านบาท หุ้นสามัญทุกหุ้นจะต้องระบุชื่อผู้ถือ และมีมูลค่าตามราคาที่เราไว้หุ้นละ 100 บาท โดยมีจำนวนผู้ถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 100 ราย ผู้ถือหุ้นแต่ละรายต้องถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 5 ใน 1,000 ของหุ้นที่ชำระแล้วทั้งหมด และเมื่อรวมกันแล้วต้องถือหุ้นเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของหุ้นที่ชำระแล้ว

2. ลักษณะของการประกอบกิจการ จะต้องเป็นธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

3. การโอนเปลี่ยนมือผู้ถือหุ้นกระทำได้โดยสะดวก

การกำหนดคุณสมบัติของบริษัทรับอนุญาต เพื่อเปิดโอกาสให้บริษัทที่จัดขึ้นใหม่ซึ่งมีโครงการดี โดยมีผลกำไรสุทธิติดต่อกันมาไม่ถึง 2 ปี หรือมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 5 ล้านบาท ได้มีโอกาสนำหุ้นของตนมาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้ บริษัทที่ประสงค์จะเป็นบริษัทจดทะเบียนหรือรับอนุญาต และมีคุณสมบัติครบตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด ยื่นคำขอให้รับหลักทรัพย์เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์รับอนุญาต ต่อตลาดหลักทรัพย์ได้

สำหรับหลักทรัพย์ที่เป็นพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หรือพันธบัตรที่ออกโดยองค์การ รัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งกระทรวงการคลัง คำประกันตนเงินและคอกเบี้ย หากตลาดหลักทรัพย์เห็นสมควรให้รับหลักทรัพย์ดังกล่าว เป็น หลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์รับอนุญาต ให้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์รายงาน เสนอต่อรัฐมนตรี เพื่อสั่งให้รับหลักทรัพย์นั้น เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนหรือหลักทรัพย์รับอนุญาต

ตลาดหลักทรัพย์ได้พยายามดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้จัดตั้ง เพื่อ ให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชน เพื่อมาลงทุนในธุรกิจแขนงต่าง ๆ มากขึ้น เป็น การเพิ่มผลผลิตให้แก่ประเทศและพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญรุ่งเรือง และเพื่อให้สอดคล้อง กับนโยบายรัฐบาลที่ต้องการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนส่วนใหญ่ ฉะนั้นเพื่อให้บรรลุถึง วัตถุประสงค์ดังกล่าวได้นั้น ตลาดหลักทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นจะต้องเป็นตลาดหลักทรัพย์ที่สมบูรณ์ แบบ จะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะของตลาดหลักทรัพย์ที่จัดตั้งต่อไปนี้คือ

1. การมีสภาพคล่อง ภาวะการซื้อขายที่มีสภาพคล่อง หมายถึงภาวะที่มีหลักทรัพย์เพียงพอ แก่ความต้องการและระคับการซื้อขายในแต่ละวันอยู่ในระดับสูงพอที่จะสนองความต้องการ ในการเสนอซื้อหรือเสนอขาย ซึ่งจะสร้างความมั่นใจแก่ประชาชนว่าเขาสามารถที่จะซื้อ หรือขายในหลักทรัพย์ที่เขาต้องการได้ในทุกขณะ

2. ความเป็นระเบียบ การสร้างระบบการซื้อขายให้อยู่ในระเบียบแบบแผน และมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม เป็นสิ่งจำเป็นในอันที่จะทำให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ และสะดวกต่อการควบคุม เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ โดยการ ออกระเบียบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะควบคุมให้การซื้อขายในตลาดมีความเป็นระเบียบ และสามารถปรับตัวให้สอดคล้องและทันต่อสภาพการณ์ในขณะใดขณะหนึ่ง

3. ความยุติธรรม เป็นสภาพที่ระดับราคาถูกกำหนดโดยปริมาณอุปสงค์และ อุปทานในตลาดเป็นสำคัญ ประชาชนผู้ลงทุนหรือผู้ขายจะต้องสามารถซื้อหรือขายหลักทรัพย์ ในราคาที่ถูกต้องและเหมาะสม ความยุติธรรมในการซื้อขายจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อประชาชน ล่วงรู้ถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทั้งในค่านฐานะการเงินและการดำเนินการของธุรกิจผู้ออก หลักทรัพย์ ตลอดจนระดับราคาที่เป็นอยู่ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการตัดสินใจว่าจะทำการซื้อ

ขายหรือไม่ ซึ่งการตัดสินใจซื้อขายดังกล่าวก่อให้เกิดอุปสงค์และอุปทานที่จะกำหนดราคา
ซึ่งมีความยุติธรรม

การสร้างระบบการซื้อขายให้เกิดความยุติธรรมนั้นเป็นสิ่งที่กระทำได้ลำบาก
แต่มีความสำคัญอย่างยิ่งในอันที่จะสร้างความมั่นใจในหมู่ผู้ลงทุน ถ้าหากว่าการซื้อขายและ
ระดับราคาเป็นไปในลักษณะที่ยุติธรรม มิใช่เกิดขึ้นจากการ เก็งกำไรหรือถูกกำหนดให้เป็น
ไปเพื่อผลประโยชน์ของบุคคลบางกลุ่ม ผู้ลงทุนก็กล้าตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์เหล่านั้น
ด้วยความเชื่อมั่น ตลาดจะต้องพยายามหามาตรการต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อควบคุมให้เกิด
ความยุติธรรมขึ้นในตลาดหลักทรัพย์